การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

Confirmatory Factor Analysis of Population's Participation in Tourism Logistics Development Phutthamonthon District Nakhon Pathom Province

มะโน ปราชญาพิพัฒน์[1]

Mano Prachayapipat

Received December 21, 2023 & Revise, December 30, 2023 & Accepted December 31, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องของระหว่างโครงสร้างองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของ การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน จำนวน 393 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีระดับค่อนข้างดี ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามผล ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับสอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสวงหาแหล่งสนับสนุนและร่วมบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนผ่านเวทีแสดงความคิดด้วยการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อย และนำเสนอแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและนักท่องเที่ยว มีประชาสัมพันธ์ให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการแลกเปลี่ยนข้อมูล พร้อมทั้งสร้างแรงดึงดูดใจในการร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรายได้เสริมของชุมชนด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อช่วยเพิ่มรายได้จากการขายสินค้าที่ระลึกและของฝาก

[1] วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

College of Logsitiscs and Supply Chain, Suan Sunandha Rajabhat Univesrsity

E-mail: Mano.Pr@ssru.ac.th

การยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงระบบสาธารณสุขและการให้บริการขนส่งแก่นักท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, โลจิสติกส์การท่องเที่ยว, องค์ประกอบเชิงยืนยัน

Abstract

This research Article aimed to study population's participation in the development of tourism logistics and to examine the correspondence between the structural components and empirical data on population's participation in the development of tourism logistics Phutthamonthon District Nakhon Pathom Province. The sample group was 393 people. The questionnaire was used as a tool used to collect data. Data were analyzed by descriptive statistics and confirmatory component analysis. The results showed that population's participation in the development of tourism logistics Phutthamonthon District Nakhon Pathom Province, the level is quite good, consisting of 4 elements, namely participation in problem finding and decision making, participation in implementation, participation in benefits and participation in evaluations. The results of the second- order confirmatory component analysis showed that the model was consistent with the empirical data. The results of this research can be used as a guideline to encourage population to participate in seeking support and co- management of tourist attraction resources in the community through the idea stage by analyzing strengths and weaknesses and presenting plans for tourism activities that are in line with the needs of communities and tourists. There is public relations for outsiders to know by bringing technology to help in the exchange of information as well as creating an attraction to join in the benefits from the development of tourist attractions as extra income for the community by developing community products to help increase revenue from selling souvenirs and souvenirs Infrastructure upgrade Improving the public health system and providing transport services to tourists.

Keywords: Participation, Tourism Logistics, Confirmatory Factor

บทนำ

ยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม มีวิสัยทัศน์ คือ “เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐานสากลการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี” โดยมีพันธกิจที่สำคัญ คือ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานทางการท่องเที่ยว พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้อยู่ในระดับต้นของประเทศ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม มีทักษะการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม สร้างสังคมที่เข้มแข็ง ตลอดจนสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้คืนความอุดมสมบูรณ์ ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน และสร้างภูมิคุ้มกันรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ โดยในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวมีเป้าประสงค์ คือการเพิ่มจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยว พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งระบบ พัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการด้านการท่องเที่ยวรองรับการเติบโตของนักท่องเที่ยวในประเทศอาเซียนและนักท่องเที่ยวกลุ่มพรีเมี่ยม รวมทั้งพัฒนาระบบการบริหารจัดการและศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ด้วยช่องทางที่หลากหลาย ทันสมัย เป็นสากลแบบเข้าถึง จูงใจประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิปัญหา มีภูมิคุ้มกัน สังคมมีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติได้รับการดูแลรักษาให้เกิดความสมดุลและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (ฝ่ายวิเคราะห์นโยบายและแผน กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครนครปฐม, 2564)

การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชนในการที่จะดูแลรักษาทรัพยากรด้านต่างๆ ของชุมชนที่มีอยู่แล้วตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืนอันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยความสมดุล ด้วยการกำหนดทิศทางโดยชุมชนจัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชนและชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเงื่อนไขและสร้างโอกาสให้องค์กรชุมชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการวางแผนทิศทางการพัฒนาชุมชนของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่มีแนวโน้มว่าการท่องเที่ยวจะรุกคืบเข้าไปถึงหรือต้องการเปิดเผยชุมชนของตนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างให้มีการสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรและกระจายอำนาจการตัดสินใจ คนในชุมชนจะต้องรู้จักรากเหง้าของตนเองให้ดีเสียก่อนเพื่อความพร้อมในการบอกเล่าข้อมูลและคนในชุมชนต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้มีความสามัคคีทำงานร่วมกันได้ศักยภาพของพื้นที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบสานต่อกันมาคนในชุมชนต้องรู้จักต้องรักและหวงแหน

เห็นคุณค่าของทรัพยากรในชุมชนของตนสามารถที่จะนามาจัดการได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

การมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ในปัญหาและผลกระทบจากการท่องเที่ยว ซึ่งจะนำไปสู่การหาแนวทางการในการพัฒนาด้วยการสร้างความรู้สึกในการเป็นเจ้าของให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในชุมชนและชุมชนเกิดการเรียนรู้ถึงการได้รับประโยชน์โดยตรงและโดยอ้อมอันเกิดจากการร่วมดำเนินการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการการในการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งด้านการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตามระดับความสามารถในการบริหารงานเพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหารหรือแสวงหาความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ และมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรายได้เสริมของชุมชนจากการขายสินค้าที่ระลึกและของฝากแก่นักท่องเที่ยว เกิดความภาคภูมิใจในมรดกของท้องถิ่น ทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและยังได้รับประโยชน์จากการยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงระบบสาธารณสุข การขนส่งเพื่อบริการด้านการท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังมีส่วนควบคุมติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ ซึ่งทำให้ชุมชนตระหนักว่ากิจกรรมที่ทำไปนั้นดำเนินการมาเป็นอย่างไร เหมาะสมควรจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมจากการดำเนินกิจกรรมร่วมกันหรือไม่และส่งผลอย่างไรต่อความสำเร็จในการพัฒนาการท่องเที่ยว

อำเภอพุทธมณฑล เป็นอีกอำเภอหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ดังคำขวัญที่ว่า “ดินแดนธรรมะ พระปางลีลา การศึกษาก้าวหน้า พัฒนาคุณธรรม” สถานที่ท่องเที่ยว อาทิ เช่น 1) พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทยและเมืองมายา เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยแห่งเดียวในประเทศที่จัดตกแต่งอย่างสวยงามสะดุดตา 2) บ้านศาลาดิน.. ชมวิถีชีวิตริมคลองมหาสวัสดิ์ เกิดจากการร่วมมือร่วมใจกันของชาวบ้านชุมชนบ้านศาลาดิน มีอาชีพทำสวนผลไม้หลากหลายชนิด เช่น มะม่วง ขนุน กล้วย มะละกอ รวมถึงส้มโอ นอกจากนี้ยังมีอาชีพทำนาบัว มีกิจกรรมรองรับนักท่องเที่ยว คือ ล่องเรือชมคลองมหาสวัสดิ์ เยี่ยมชมสวนกล้วยไม้ 3) อุทยานธรรมชาติวิทยาสิรีรุกขชาติและสวนสมุนไพร เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชสมุนไพรไทยที่ใหญ่ สำหรับการศึกษาวิจัยและพัฒนาและการเรียนรู้สำหรับประชาชน บรรยากาศภายในสวนร่มรื่นมีการจัดทางเดินชมสวนจัดตกแต่งอย่างสวยงาม และ 4) พุทธมณฑล...สวนสันทการและพักผ่อน เป็นสวนพักผ่อนที่มีความร่มรื่นเขียวขจีสมบูรณ์ด้วยแมกไม้นานาพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณอันกว้างขวาง มีสระน้ำน้อยใหญ่บนเนื้อที่ 2,500 ไร่ จุดเด่นของพุทธมณฑล เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางลีลาเป็นพระประธานของพุทธมณฑลมีความสูง 15.75 เมตร นอกจากนี้ยังมีหอสมุดทางพระพุทธศาสนา พิพิธภัณฑ์ทางพระพุทธศาสนา และสถานที่ปฏิบัติธรรม โดยเปิดให้ประชาชนทั่วไปได้เข้ามาพักผ่อนหย่อนใจ ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ปั่นจักรยาน ออกกำลังกายวิ่ง เหมาะแก่การพาสมาชิกในครอบครัวไปปิกนิกในช่วงวันหยุด

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์ การ

ท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เพื่อวิเคราะห์และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลสะท้อนให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวประชาชนโดยประยุกต์ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างองค์ประกอบส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม กับข้อมูลเชิงประจักษ์

การทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด

ประจวบ ทองศรี และ มีสกิน ปุนยัง (2564) ศึกษาการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน: กรณีศึกษาตำบลปูยู อำเภอเมือง จังหวัดสตูล พบว่า 1) สภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ตำบลปูยู อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ประกอบไปด้วย 1.1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 1.2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 1.3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ 1.4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และ 2) แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลปูยู อำเภอเมือง จังหวัดสตูล คือ 2.1) การประชุมร่วมกันเพื่อหารือในการพัฒนาท่องเที่ยวชุมชน 2.2) การหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน โดยทุกคนจะมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและการตัดสินใจร่วมกัน 2.3) การให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบธรรมชาติของพื้นที่และสภาพแวดล้อมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2.4) การสร้างกติการ่วมของคนในชุมชนและมีการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม 2.5) การสร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมในส่วนของชาวบ้านและผู้มาเยือน

สมหมาย ปานทอง และคณะ (2564) แนวทางการจัดการการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยว อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า แนวทางการจัดการการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยว ได้แก่ การบูรณาการความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และค้นพบ 8 แนวทางการจัดการการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อความยั่งยืนที่ประกอบไปด้วย 1) ชุมชนควรปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกให้กับคนรุ่นใหม่ 2) ควรสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ 3) การเป็นเจ้าบ้านที่ดีของคนในพื้นที่ 4) มุ่งสร้างประโยชนร่วมกัน 5) สร้างความเข้าใจร่วมกันให้กับชุมชน 6) ภาครัฐและภาคประชาชนควรมีการบูรณาการร่วมกัน 7) ภาครัฐควรประชาสัมพันธ์เชิงรุก 8) การสร้างตราสัญลักษณ์ให้กับท้องถิ่น

ฐานริณทร์ หาญเกียรติวงศ์ และ รุจิกาญจน์ สานนท์ (2564) ศึกษาการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนแห่งหนึ่งในตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1) เครือข่ายทางสังคมชุมชน ประกอบด้วย ระดับของความสัมพันธ์ของแต่ละบุคคลระดับความสัมพันธ์ของกลุ่มในพื้นที่ ระดับความสัมพันธ์ของสังคม และระดับความสัมพันธ์ของโลก 2) การพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย สิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว การเข้าถึงชุมชน สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความจำเป็นต่อนักท่องเที่ยว กิจกรรมที่มีให้ทำในชุมชน และบริการเสริมอื่น ๆ 3) ปัจจัยแห่งความสำเร็จเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม ความเป็นเจ้าของทรัพยากรนและความรับผิดชอบนวัตกรรม ทรัพยากรและผลประโยชน์ ผู้นำและพันธมิตร และ 4) การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านเครือข่ายทางสังคมของชุมชน องค์ประกอบด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน และองค์ประกอบด้านปัจจัยแห่งความสำเร็จเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน โดยทำการบูรณาการทำงานร่วมกัน

ชัยณรงค์ ศรีรักษ์ และ สุดสันต์ สุทธิพิศาล (2563) วิเคราะห์การมีส่วนร่วมและทัศนคติต่อกิจกรรมพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วม ชุมชนบ้านท่าคอย อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ชุมชนบ้านท่าคอยเป็นชุมชนสมัยปลายอยุธยา ปัจจุบันเป็นแหล่งปลูกข้าวและเกษตรกรรมที่มีชื่อเสียง มีศักยภาพแหล่งการท่องเที่ยวระดับสูง เหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนเกษตร อย่างไรก็ตามบทบาทการมีส่วนร่วมและทัศนคติต่อกิจกรรมพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นเพียงระดับการร่วมรับรู้ - ให้ข้อมูล สำหรับปัญหา/อุปสรรคสำคัญ ต่อการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวชุมชนได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว ทัศนคติต่อผู้นำและทีมนำด้านการท่องเที่ยว และปฏิสัมพันธ์กันของสมาชิกชุมชน ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาได้แก่ ใช้กระบวนการฉันทามติหาข้อตกลงในการมีส่วนร่วม การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ การประยุกต์ใช้กิจกรรมการขับเคลื่อนเชิงอนุรักษ์

จริยาภรณ์ เจริญชีพ (2560) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน:กรณีศึกษาตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก มีความรู้ ความเข้าใจ ในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งในเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ส่วนระดับของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่ง ยืนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (X = 3.08) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 มีการเสนอให้จัดตั้งกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนด้านการท่องเที่ยวและศึกษาดูงาน ร่วมกับเครือข่ายสถาบันการศึกษาในพื้นที่

ธนรัตน์ รัตนพงศ์ธระ, ทรงวิทย์ เจริญกิจธนลาภ และ ธารนี นวัสนธี (2560) ศึกษาการมีส่วนร่วมของ

ชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนอโยธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การท่องเที่ยวตามข้อมูลพื้นฐานของชุมชนอโยธยามีศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว 3 องค์ประกอบ คือ มีศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว มีศักยภาพด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และมีศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว สำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนอโยธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้กระบวนการศึกษาการมีส่วนร่วม 5 องค์ประกอบ พบว่า ด้านความภาคภูมิใจต่อชุมชนและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ประชาชนมีความภาคภูมิใจในแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากเห็นว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดเศรษฐกิจที่มั่นคงภายในชุมชน ประชาชนทุกคนจึงมีหน้าที่เป็นหูเป็นตาสอดส่องความเรียบร้อยของชุมชนและการรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวต่าง ๆ ด้านการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา ประชาชนมีบทบาทหน้าที่น้อยเนื่องจากการจัดการและการวางแผนส่วนใหญ่จะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐและผู้นำชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยเนื่องจากการบริหารการจัดการมีเจ้าของพื้นที่ท่องเที่ยวและหน่วยงานท้องถิ่นภาครัฐดูแล ด้านการแบ่งปันประโยชน์และกระจายรายได้ คนในชุมชนส่วนหนึ่งรับจ้างขายสินค้าหรือรับจ้างผลิตสินค้าจำหน่ายให้กับร้านค้าในตลาดน้ำ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงาน ประชาชนมีส่วนร่วมในการลงมติในที่ประชุมตามโอกาสที่มีการเรียกประชุมของหมู่บ้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ ซึ่งพื้นที่แห่งนี้มีศักยภาพการท่องเที่ยว แต่ยังควรได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา และด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประชาชนในชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้หน่วยงานท้องถิ่นเข้าให้ความรู้ทางการท่องเที่ยว

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า ลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้วยประชุมหารือ วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อย ค้นหาปัญหาและเสนอแนวทางในการสร้างทางเลือกของตัดสินใจในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยการบูรณาการการทำงานร่วมกันของประชนชนในชุมชนและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้คงอยู่ การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นในการสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้เป็นที่รู้จักเพื่อการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม อีกทั้งยังต้องติดตามประเมินผลการทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 22,290

คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, ข้อมูลเดือน ธันวาคม 2565) จึงกำหนดจำนวนตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณแบบทราบประชากรที่แน่นอนของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, T., 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95% คำนวณได้ 393 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตำบล และในแต่ละตำบลใช้การสุ่มอย่างอย่างง่าย โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากลุ่มตัวอย่างโดยตรง และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามผ่านทาง Google Form

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน สิงหาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2565

ขอบเขตด้านเนื้อหา

องค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ข้อ เกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในปัญหาและร่วมตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น(Problem1) การมีส่วนร่วมวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหาและโอกาสของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน(Problem2) การมีส่วนร่วมกำหนดแผนงาน โครงการและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน(Problem3) การมีส่วนร่วมกำหนดคัดเลือกบุคลากรในการปฏิบัติงานและตัดสินใจวางกฎระเบียบของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว (Problem4) และการมีส่วนร่วมสรุปผลการดำเนินงานและนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวของชุมชน (Problem5)

2) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 4 ข้อ เกี่ยวกับ ออกเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว (Implementation1) ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ (Implementation2) คิดวิเคราะห์ เสนอแนะและปรับแผนการจัดการการท่องเที่ยว (Implementation3) และแสวงหาแหล่งสนับสนุนและร่วมบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน (Implementation4)

3) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 4 ข้อ เกี่ยวกับ ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรายได้เสริมของชุมชน (Benifits1) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อช่วยเพิ่มรายได้จากการขายสินค้าที่ระลึกและของฝากแก่นักท่องเที่ยว (Benifits2) พัฒนาทักษะความรู้และเกิดความภาคภูมิใจในมรดกของท้องถิ่นและทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์ (Benifits3) และได้รับประโยชน์จากการยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงระบบสาธารณสุขและการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว (Benifits4)

4) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการติดตามผล ประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ข้อ เกี่ยวกับ ควบคุม

กฎเกณฑ์และมาตรการด้านการท่องเที่ยวของชุมชน (Evaluation1) อำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน (Evaluation2) การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนในรอบปีที่ผ่านมา (Evaluation3) วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมทั้งเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไข (Evaluation4) และ การดูแลค่าใช้จ่ายและงบประมาณสำหรับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน (Evaluation5)

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) จะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชน ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นปลายปิดแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดย มากที่สุด=5 คะแนน มาก=4 คะแนน ปานกลาง=3 คะแนน น้อย=2 คะแนน และ น้อยที่สุด=1 คะแนน ตามลำดับ

ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามมีทั้งหมด 18 ข้อ ได้นำไปประเมินความตรงตามเนื้อหาด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.75 – 1.00 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่น้อยกว่า 0.50 ดังนั้นข้อคำถามทุกข้อมีความตรงตามเนื้อหา และตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) โดยด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค = 0.940 ด้านการมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค = 0.894 ด้านการมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค = 0.865 และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามผล ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของ ครอนบาค = 0.865 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นของตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) ของด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient)

4. ตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแปรโดยดูจากค่า K.M.O. (Kaiser-Meyer-Olkin) และ ค่า Bartlett Test of Sphericity

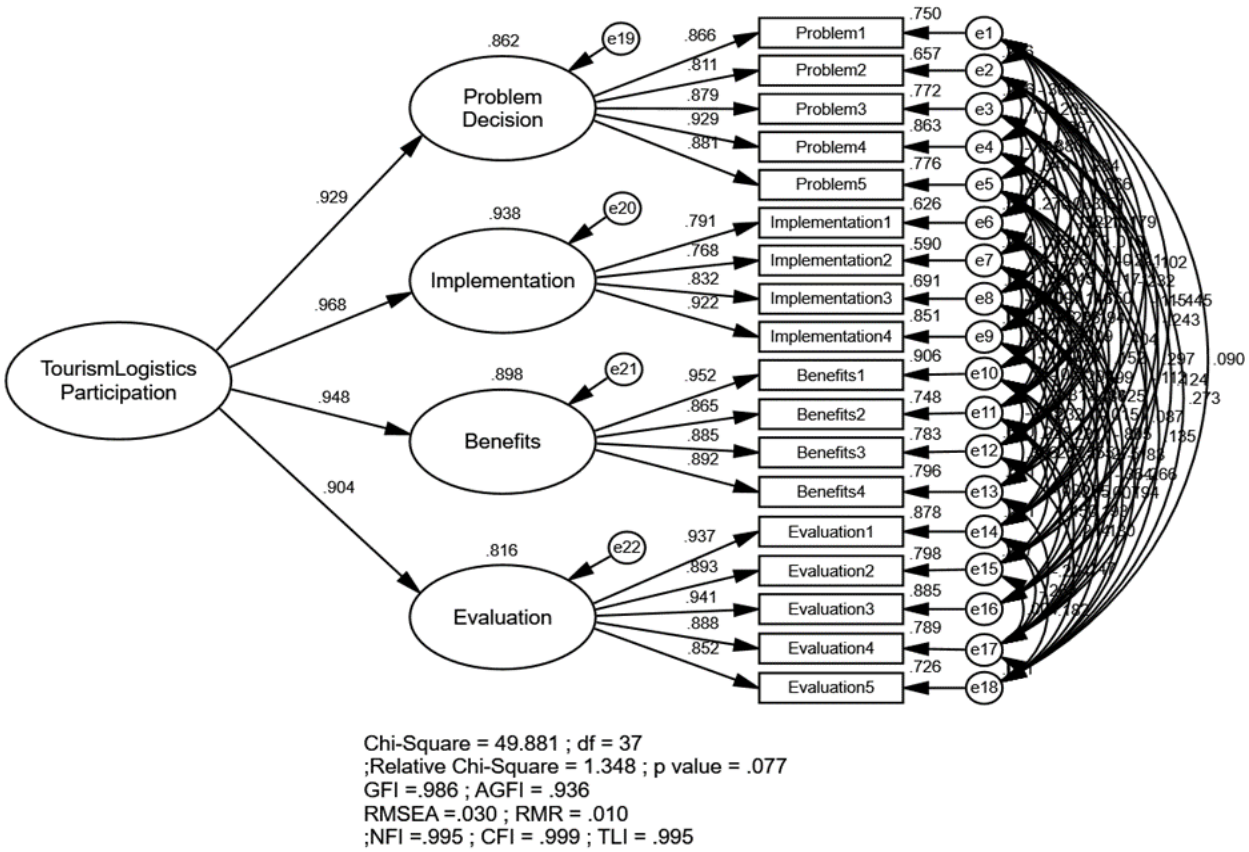
5. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต กับตัวแปรแฝง เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit) จากค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI) ค่า HOELTER และ ค่า Tucker-Lewis Index (TLI)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.614 เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบพบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้ง 4 องค์ประกอบ โดย 1) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.631 2) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.615 3) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.722 และ 4) องค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการติดตามผล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.684 ตามลำดับ จากนั้นทดสอบการแจกแจงของตัวแปรพบว่า มีค่าความเบ้ ความโด่ง อยู่ในช่วง +2 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า ผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ของตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 คู่ ทุกคู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 0.01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.781 – 0.864 ค่า K.M.O มีค่าเท่ากับ 0.918 และการทดสอบแบบ Bartlett's Test of Sphericity มีค่า Approx. Chi-Square เท่ากับ 10025.577 มี d.f. เท่ากับ 153 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ และพบว่าองค์ประกอบทั้ง 4 สามารถวัดการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันลำดับสองของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

จากภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันลำดับสองของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดคือ 0.968 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.938 สามารถอธิบายได้ว่า การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ถึงร้อยละ 93.8% รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.948 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.898 สามารถอธิบายได้ว่า การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ถึงร้อยละ 89.8% การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.929 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.862 สามารถอธิบายได้ว่า การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ถึงร้อยละ 86.2% และการมี

ส่วนร่วมในการติดตามผล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.904 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.816 สามารถอธิบายได้ว่า การมีส่วนร่วมในการติดตามผล สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ถึงร้อยละ 81.6% ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้เดี่ยวในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ มีตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 4 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ระหว่าง 0.768 - 0.922 โดยตัวบ่งชี้เดี่ยว Implementation4 มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด = .922 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) มากที่สุด เท่ากับ 0.851 หมายความว่า การมีส่วนร่วมแสวงหาแหล่งสนับสนุนและร่วมบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้มากที่สุดถึงร้อยละ 85.1% รองลงมาได้แก่ตัวบ่งชี้ Implementation3 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .832 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.691 หมายความว่า การมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ เสนอแนะและปรับแผนการจัดการการท่องเที่ยว สามารถพยากรณ์การพัฒนา โลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 69.1% ตัวบ่งชี้ Implementation1 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .791 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.626 หมายความว่า การมีส่วนร่วมออกเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 62.6% และ ตัวบ่งชี้ Implementation2 มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด = .768 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.590 หมายความว่า การมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 59% ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ มีตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 4 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ระหว่าง 0.865 - 0.952 โดยตัวบ่งชี้เดี่ยว Benifits1 มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด = .952 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) มากที่สุด เท่ากับ .906 หมายความว่า การมีส่วนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรายได้เสริมของชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้มากที่สุดถึงร้อยละ 90.6% รองลงมาได้แก่ตัวบ่งชี้ Benifits4 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .892 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .796 หมายความว่าการมีส่วนได้รับประโยชน์จากการยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงระบบสาธารณสุขและ การขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 79.6% ตัวบ่งชี้ Benifits3 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .885 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .783 หมายความว่า การมีส่วนได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ และเกิดความภาคภูมิใจในมรดกของท้องถิ่นและทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์ สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 78.3% และ ตัวบ่งชี้ Benifits2 มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด = .865 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .748 หมายความว่า การมีส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อช่วยเพิ่มรายได้จากการขายสินค้าที่ระลึกและของฝากแก่

นักท่องเที่ยว สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 74.8% ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ มีตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 5 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ระหว่าง 0.811 - 0.929 โดยตัวบ่งชี้เดี่ยว Problem4 มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด = .929 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) มากที่สุด เท่ากับ .863 หมายความว่า การมีส่วนร่วมกำหนดคัดเลือกบุคลากรในการปฏิบัติงานและตัดสินใจวางกฎระเบียบของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้มากที่สุดถึงร้อยละ 86.3% รองลงมาได้แก่ ตัวบ่งชี้ Problem5 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .881 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .776 หมายความว่า การมีส่วนร่วมสรุปผลการดำเนินงานและนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวของชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 77.6% ตัวบ่งชี้ Problem3 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .879 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .772 หมายความว่า การมีส่วนร่วมกำหนดแผนงาน โครงการและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 77.2 % ตัวบ่งชี้ Problem1 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .866 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .750 หมายความว่า การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในปัญหาและร่วมตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 75% และ ตัวบ่งชี้ Problem2 มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด = .811 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .657 หมายความว่า การมีส่วนร่วมวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหาและโอกาสของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 65.7% ตามลำดับ

และการมีส่วนร่วมในการติดตามผล มีตัวบ่งชี้เดี่ยวจำนวน 5 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ระหว่าง 0.852 - 0.941 โดยตัวบ่งชี้เดี่ยว Evaluation3 มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด = .941 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) มากที่สุด เท่ากับ .885 หมายความว่า การมีส่วนร่วมการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนในรอบปีที่ผ่านมา สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้มากที่สุดถึงร้อยละ 88.5% รองลงมาได้แก่ ตัวบ่งชี้ Evaluation1 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .937 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .878 หมายความว่า การมีส่วนร่วมควบคุมกฎเกณฑ์และมาตรการด้านการท่องเที่ยวของชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 87.8% ตัวบ่งชี้ Evaluation2 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .893 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .798 หมายความว่า การมีส่วนร่วมอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 79.8% ตัวบ่งชี้ Evaluation4 มีน้ำหนักองค์ประกอบ = .888 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .789 หมายความว่า การมีส่วนร่วมวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมทั้งเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไข สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์

การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 79.8% และตัวบ่งชี้ Evaluation5 มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด = .852 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .726 หมายความว่า การมีส่วนการดูแลค่าใช้จ่ายและงบประมาณสำหรับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน สามารถพยากรณ์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 79.8% ตามลำดับ

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของระหว่างโครงสร้างองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม กับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่าค่า Chi-Square เท่ากับ 49.881 และ d.f. เท่ากับ 37 ซึ่งจะได้ค่า Relative Chi-Square เท่ากับ 1.348 โดยมี p-value = 0.077 ซึ่งมากพอที่จะยอมรับสมมติฐานว่าโมเดลการวัดมีความตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี GFI = 0.986 ค่าดัชนี AGFI เท่ากับ 0.936 ค่าดัชนี RMSEA เท่ากับ 0.030 ค่าดัชนี RMR เท่ากับ 0.010 ค่าดัชนี NFI เท่ากับ 0.995 ค่าดัชนี CFI เท่ากับ 0.999 และค่าดัชนี TLI เท่ากับ 0.995 จึงสรุปได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันลำดับสองของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ตัวบ่งชี้หลัก	ตัวบ่งชี้เดี่ยว	b	S.E.	t	R^2	C.R.	AVE
Problem Decision b =.929 R^2= .862 t = 18.171	Problem1	0.866	0.043	23.173	0.750	0.942	0.764
	Problem2	0.811	0.039	23.461	0.657		
	Problem3	0.879	-	-	0.772		
	Problem4	0.929	0.038	27.825	0.863		
	Problem5	0.881	0.043	23.058	0.776		
Implementation b = .968 R^2= .938 t = 18.171	Implementation1	0.832	0.054	17.432	0.626	0.898	0.689
	Implementation2	0.791	0.054	16.811	0.590		
	Implementation3	0.768	-	-	0.691		
	Implementation4	0.922	0.048	23.067	0.851		
Benefits b = .948 R^2= .898 t = 18.933	Benefits1	0.952	0.035	29.475	0.906	0.944	0.808
	Benefits2	0.865	0.026	38.438	0.748		
	Benefits3	0.885	-	-	0.783		
	Benefits4	0.892	0.029	34.613	0.796		
Evaluation b = .904	Evaluation1	0.937	0.027	35.621	0.878	0.957	0.815
	Evaluation2	0.893	0.029	30.675	0.798		

ตัวบ่งชี้หลัก	ตัวบ่งชี้เดี่ยว	b	S.E.	t	R^2	C.R.	AVE
R^2= .816 t = 22.015	Evaluation3	0.941	-	-	0.885		
	Evaluation4	0.888	0.032	29.552	0.789		
	Evaluation5	0.852	0.031	27.257	0.726		

หมายเหตุ: b แทนน้ำหนักองค์ประกอบ, S.E. แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน, t แทนสถิติทดสอบที, R^2 แทนความเที่ยง, * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยองค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือองค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติองค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ และองค์ประกอบการมีส่วนร่วมในการติดตามผล โดยทั้ง 4 องค์ประกอบนั้นต่างก็มีน้ำหนักที่ก็ไม่แตกต่างกันมาก โดยตามหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนส่วนใหญ่มักจะเป็นการร่วมกันใช้ประโยชน์ หรือได้รับประโยชน์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งเท่านั้น การมีส่วนร่วมที่จะก่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวได้จะต้องร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติตามแผน การร่วมกันใช้ประโยชน์การร่วมติดตามและการร่วมทำนุบำรุงรักษา โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายมีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดคือ 0.968 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R2) เท่ากับ 0.938 หรือสามารถวัดได้ร้อยละ 93.8% โดยการมีส่วนร่วมแสวงหาแหล่งสนับสนุนและร่วมบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวด้วยการร่วมคิดวิเคราะห์ เสนอแนะและปรับแผนการจัดการการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมออกเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้จะช่วยพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของชุมชน รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.948 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R2) เท่ากับ 0.898 สามารถวัดได้ร้อยละ 89.8% ด้วยการแบ่งปันผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรายได้เสริมของชุมชน การมีส่วนได้รับประโยชน์จากการยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงระบบสาธารณสุขและการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว รวมทั้งการมีส่วนได้รับการพัฒนาทักษะความรู้

และเกิดความภาคภูมิใจในมรดกของท้องถิ่นและทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและร่วมตัดสินใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.929 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R2) เท่ากับ 0.862 สามารถวัดได้ร้อยละ 86.2% โดยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดคัดเลือกบุคลากรในการปฏิบัติงานและตัดสินใจวางกฎระเบียบของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและมีส่วนร่วมสรุปผลการดำเนินงานและนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวของชุมชน และการมีส่วนร่วมในการติดตามผล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.904 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R2) เท่ากับ 0.816 สามารถวัดได้ร้อยละ 81.6% ด้วยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนในรอบปีที่ผ่านมา ควบคุมกฎเกณฑ์และมาตรการด้านการท่องเที่ยวของชุมชน การมีส่วนร่วมอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน ตามลำดับ

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับสองที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้วัดการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว โดยมีค่าสถิติผ่านเกณฑ์การทดสอบ จึงเป็นโมเดลที่มีความตรงตามโครงสร้าง และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยจากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีระดับค่อนข้างดี โดยมีปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบในการชี้วัดได้จาก 4 ปัจจัยด้วยกัน ซึ่งปัจจัยที่สามารถชี้วัดการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้มากที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ ด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสวงหาแหล่งสนับสนุนและร่วมบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ร่วมแสดงความคิดวิเคราะห์ เสนอแนะและปรับแผนการจัดการการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมออกเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และการมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรายได้เสริมของชุมชน การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการปรับปรุงระบบสาธารณสุขและการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาทักษะความรู้ และเกิดความภาคภูมิใจในมรดกของท้องถิ่นและทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อช่วยเพิ่มรายได้จากการขายสินค้าที่ระลึกและของฝากแก่นักท่องเที่ยว และ มีส่วนร่วมกำหนดคัดเลือกบุคลากรในการปฏิบัติงานและตัดสินใจวางกฎระเบียบของกิจกรรมและมีส่วนในการติดตามผลประเมินและสรุปผลการดำเนินงานและนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวในรอบปีที่ผ่านมา รวมทั้งมีส่วนควบคุมกฎเกณฑ์และมาตรการด้านการท่องเที่ยวของชุมชน และการอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสวงหาแหล่งสนับสนุนและร่วมบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ผ่านเวทีแสดงความคิด ด้วยการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อย และ นำเสนอแผนการจัดการการและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของชุมชนให้กับบุคคลภายนอกได้รับรู้ ด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามา ช่วยในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการท่องเที่ยวด้วยการสร้างแรงดึงดูดใจในการร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรายได้เสริมของชุมชน การยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงระบบสาธารณสุขและการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาทักษะความรู้ และเกิดความภาคภูมิใจในมรดกของท้องถิ่นและทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อช่วยเพิ่มรายได้จากการขายสินค้าที่ระลึกและของฝากแก่นักท่องเที่ยว และมีส่วนร่วมกำหนดคัดเลือกบุคลากรในการปฏิบัติงานและตัดสินใจวางกฎระเบียบของกิจกรรมและมีส่วนในการติดตามผล ประเมินและสรุปผลการดำเนินงานและนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวในรอบปีที่ผ่านมา มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประชาสัมพันธ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษากระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการทำสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) เพราะจะสามารถยืนยันข้อค้นพบได้อย่างมีเหตุผลที่เพียงพอ ทั้งยังได้ข้อเสนอแนะในด้านปัญหาที่แท้จริงด้านการไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานหรือปัจจัยแรงจูงใจอื่นๆ ที่อาจจะส่งผลต่อคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว รวมทั้งปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเสริมสร้างพลังสังคมอย่างมีคุณค่าด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยการพึ่งพาตนเองและยกระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นเป็นความสามารถหลักต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการมอบประสบการณ์ที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการให้ประชาชนในชุมชนมีแนวปฏิบัติร่วมกันเพื่อการสนับสนุนและร่วมบริหารจัดการทรัพยากรและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศให้เกิดความโดดเด่น แตกต่างและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ได้รับประสบการณ์จากการเดินทาง ประชาชนในชุมชนมีการพัฒนาทักษะความรู้และสร้างความภาคภูมิใจในมรดกของ

ท้องถิ่นซึ่งจะทำให้เกิดความใส่ใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างพลังการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างมีคุณค่าด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยการพึ่งพาตนเองและยกระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

จริยาภรณ์ เจริญชีพ. (2560). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี. *วารสารสารสนเทศ*, 16(2), 85-97.

ชัยณรงค์ ศรีรักษ์ และ สุดสันต์ สุทธิพิศาล. (2563). การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมและทัศนคติต่อกิจกรรมพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วม ชุมชนบ้านท่าคอย อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 7(2), 98-111.

ฐานริณทร์ หาญเกียรติวงศ์ และ รุจิกาญจน์ สานนท์. (2564). การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนแห่งหนึ่งใน ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่.*วารสารวิชาการสังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัยประชาชื่น*, 3(1), 1-14.

ธนรัตน์ รัตนพงศ์ธระ, ทรงวิทย์ เจริญกิจธนลาภ และ ธารนี นวัสนธี. (2560). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนอโยธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 5(2), 8-16.

ประจวบ ทองศรี และ มีสกิน ปุนยัง. (2564). การมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน: กรณีศึกษา ตำบลปูยู อำเภอเมือง จังหวัดสตูล. *Journal of Social Science and Humanities Research in Asia*, 7(2), 107-140.

ฝ่ายวิเคราะห์นโยบายและแผน กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครนครปฐม. (2564). *แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)* เทศบาลนครนครปฐม. ค้นเมื่อ 5 เมษายน 2566 จาก https://www.nakhonpathomcity.go.th/UploadFolder/20220310_01.pdf

สมหมาย ปานทอง และคณะ. (2564). แนวทางการจัดการการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยว อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารปรัชญาปริทรรศน์*, 26(2), 1-11.

Yamane, T. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. 3rd Edition, Harper and Row, New York.

Translated Thai References

Charoenchip. J. (2017). Community participation in sustainable tourism management: A case study

of Tham Rong Subdistrict, Ban Lat District, Phetchaburi Province. *Information Journal*, 16(2), 85-97.

Hankiatwong T.& Sanon. R.(2021). Developing the potential of a sustainable tourism cooperation network of a community in Huai Kaew Subdistrict, Mae On District, Chiang Mai Province. Academic *journal. Social Sciences Prachachuen Research Network*, 3(1), 1-14.

Municipality. (2021). *Local development plan (2023 - 2027) Nakhon Pathom Municipality.* Retrieved on 5 April 2023 from https://www.nakhonpathomcity.go.th/UploadFolder/20220310_01.pdf

Policy and Planning Analysis Department Academic and Planning Division Nakhon Pathom

Panthong S. et al. (2021). Guidelines for managing community participation for tourism sustainability. Bang Saphan District Prachuap Khiri Khan Province. *Journal of Philosophy Review*, 26(2), 1-11.

Rattanapongthara, T. et al (2017). Community participation in the development of Ayothaya community ecotourism. Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. *Journal of Social Communication Innovation*, 5(2), 8-16.

Srirak C. & Suthipisan. S. (2020). Analysis of participation and attitude towards participatory community tourism development activities. Ban Tha Khoi Community Si Prachan District Suphanburi Province. *Journal of Liberal Arts and Management Sciences*, 7(2), 98-111.

Thongsri P. & Punyang. M. (2021). Participation in community tourism development: a case study of Puyu Subdistrict, Mueang District, Satun Province. *Journal of Social Science and Humanities Research in Asia*, 7(2), 107-140.